

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Εισήγηση:

Το χάος με τα πολλαπλά «Εξοικονομώ» έχει κερδισμένους και χαμένους

Το νέο «Εξοικονομώ 2025» εντάσσεται στα έργα που επιδοτούνται από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας. Το ΤΕΕ αναλαμβάνει το ρόλο Αναθέτουσας Αρχής, αναλαμβάνοντας με το «αζημίωτο» τη διανομή εκατομμυρίων Ευρώ. Καθίσταται πλέον συνυπεύθυνο με το κεντρικό κράτος απέναντι στο λαό και τα μέλη του για τα γνωστά προβλήματα που εξακολουθούν να υφίστανται και διογκώνονται:

- Διατήρηση της παράλογης κατεύθυνσης αντί να διασφαλίζεται η στατική επάρκεια των κτιρίων με κρατική ευθύνη και στήριξη να «αναβαθμίζονται» ενεργειακά κατοικίες με ζητήματα στατικότητας.
- Χαμηλός προϋπολογισμός ανά κατοικία με το πραγματικό κόστος για τη μέση κατοικία να είναι υπερπολλαπλάσιο του μέγιστου προϋπολογισμού που δικαιολογεί το πρόγραμμα.
- Δημιουργία πελατείας για τους τραπεζικούς ομίλους εφόσον τα λαϊκά νοικοκυριά αναγκάζονται να προσφύγουν στον τραπεζικό δανεισμό για να καλύψουν το κόστος του προγράμματος. Ταυτόχρονα αποκλείεται μεγάλη μερίδα χαμηλών εισοδημάτων με την πρόφαση ότι «δεν τηρούνται τα πιστοδοτικά κριτήρια». Σε πολλές περιπτώσεις νοικοκυριά της Κατηγορίας 1 μπορεί όταν απορρίπτονται να ήδη έχουν επιβαρυνθεί με δαπάνες που εξαντλούν το πενιχρό ετήσιο εισόδημά τους για ΠΕΑ και ΗΤΚ που ανέρχονται ακόμα και στο 25% του συνολικού προϋπολογισμού του Προγράμματος (μέσος όρος επιλέξιμου προϋπολογισμού 12.000 Ευρώ).
- Την ανάθεση από το κράτος και το ΤΕΕ της αξιολόγησης των αιτήσεων ένταξης σε Τεχνικές –Μελετητικές εταιρείες με ουσιαστική κατάργηση του κρατικού ελέγχου. Την ιδιωτικοποίηση του ελέγχου υλοποίησης από τις εταιρείες που διαθέτουν τους πιστοποιημένους Ενεργειακούς Επιθεωρητές.
- Την ουσιαστική μεταφορά της υλοποίησης των προγραμμάτων σε μεγάλες Τεχνικές –Μελετητικές Εταιρείες καθώς ουσιαστικά οι καθυστερήσεις εκταμίευσης χτυπούν τους δικαιούχους χαμηλότερων εισοδημάτων και πετούν εκτός επαγγέλματος τους μικρούς αυταπασχολούμενους Μηχανικούς και άλλους επαγγελματίες.

Η κυβέρνηση όμως προχωρά ένα ακόμη βήμα στην κατεύθυνση πλήρους μονοπώλησης της αγοράς καθώς εξαγγίλει ότι για τα νέα προγράμματα «Εξοικονομώ» προβλέπεται η συμμετοχή των παρόχων ηλεκτρικής ενέργειας οι οποίοι θα λειτουργούν ως ενδιάμεσοι φορείς, αναλαμβάνοντας τις διαδικασίες που απαιτούνται για την ενεργειακή αναβάθμιση δηλαδή το σχεδιασμό, τη διαχείριση, τη χρηματοδότηση και την υλοποίηση έργων εξοικονόμησης ενέργειας.

Στην ίδια κατεύθυνση κινείται η πρόσφατη Υπουργική Απόφαση ΥΠΕΝ/ΣΕΝΕ/17806/1085/2025 (ΦΕΚ 1228/Β/12-3-2025) που τέθηκε σε ισχύ από 12/07/2025 αλλάζει την κατηγοριοποίηση των Ενεργειακών Επιθεωρητών με τη διάιρση τους σε τάξεις από τρεις (3) τάξεις πριν (Α-Β-Γ), σε δύο (2) πλέον τάξεις (Α-Β). Πλέον για να περάσει ο αυταπασχολούμενος Επιθεωρητής στη Β τάξη (ενεργειακές επιθεωρήσεις κτηρίων ανω των 250τμ επιφάνειας) πρέπει να έχει ολοκληρώσει ενεργειακές επιθεωρήσεις κτηρίων αθροιστικά επιφάνειας άνω των 40.000τμ. Το αποτέλεσμα είναι ότι για ένα αυταπασχολούμενο μπορεί να απαιτηθούν πάνω από δέκα χρόνια δουλειάς. Αντίθετα προσφέρεται επαγγελματική ύλη σε μεγάλα γραφεία και εταιρείες που εκτοπίζουν τους αυταπασχολούμενους μέσω αθέμιτου ανταγωνισμού στις τιμές εκδίδοντας «φασόν» ΠΕΑ χωρίς μελέτη ούτε καν αυτοψία.

Τα «Εξοικονομώ» όπως και η «πράσινη μετάβαση» εργαλείο κερδοφορίας για τους επιχειρηματικούς ομίλους Ταπροηγούμενα προγράμματα «Εξοικονομώ» όπως και τονέο «Εξοικονομώ 2025»παρουσιάζονται ως «λύση στην ενεργειακή φτώχεια» των λαϊκών νοικοκυριών. Η πραγματικότητα όμως είναι τελείως αντίθετη. Πρόκειται για δράσεις που όχι απλά αδυνατούν να απαντήσουν ουσιαστικά στο πρόβλημα της ενεργειακής φτώχειας των νοικοκυριών, αλλά στην πραγματικότητα το επιδεινώνουν.

Υποχρεώνουν ακόμα και τα λιγοστά λαϊκά νοικοκυριά που αφορά άμεσα, αφού η μεγάλη πλειοψηφία «βγαίνει εκτός», σε δυσβάστακτες για την πλειοψηφία ίδιες δαπάνες από το υστέρημά τους, ενώ την ίδια στιγμή διαιωνίζουν την ενεργειακή φτώχεια, αφού αξιοποιείται ως εργαλείο δικαιολόγησης των πανάκριβων τιμολογίων της «απελευθερωμένης» Ενέργειας που οδηγούν στην ενεργειακή φτώχεια.

Οι επιδοτήσεις αυτές είναι το «δόλωμα»... πίσω από το οποίο κρύβεται ο βίαιος εξαναγκασμός εκατοντάδων χιλιάδων λαϊκών νοικοκυριών σε τεράστιες δαπάνες, αμφισβητούμενης κοινωνικής χρησιμότητας, για να πετύχουν ικανοποιητική αξιολόγηση στα ενεργειακά πιστοποιητικά, επί ποινή εκμηδενισμού της ακίνητης περιουσίας τους, ενώ συγχρόνως το ελληνικό κράτος προχώρησε σε μεθόδους κατανομής των επιδοτήσεων που βρήκαν ωφελημένους μεγάλα τεχνικά γραφεία και εταιρείες.

Την ίδια στιγμή, η «απέλπιδα» προσπάθεια εκατοντάδων χιλιάδων νοικοκυριών να ανακαινίσουν το ακατάλληλο πλέον σπίτι τους με τέτοια προγράμματα δεν είναι ένδειξη, όπως προπαγανδίζει η κυβέρνηση, επιτυχίας της κυβερνητικής πολιτικής. Αντίθετα είναι απόδειξη της αποτυχίας του ίδιου του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης που έχει οδηγήσει τη μεγάλη πλειοψηφία των λαϊκών νοικοκυριών να κατοικεί σε ακατάλληλα σπίτια με κριτήριο τις σύγχρονες ανάγκες και να αποθέτει τις όποιες ελπίδες αναβάθμισής τους σε τέτοια προγράμματα, αδυνατώντας να ικανοποιήσει τις σύγχρονες ανάγκες στέγασης.

Ο πραγματικός στόχος των προγραμμάτων αυτών είναι αφ' ενός η έμμεση επιδότηση, μέσα από τις τεχνικές λύσεις στις οποίες εξαναγκάζουν (πιστοποιημένα υλικά μονώσεων, κουφώματα υψηλού κόστους κ.ά.), των μεγάλων μονοπωλιακών ομίλων που τα παράγουν, η επιτάχυνση της βίαιης απαξίωσης των επενδύσεων των λαϊκών νοικοκυριών στη θέρμανση/ψύξη και στην κατοικία γενικότερα. Ταυτόχρονα με αυτά τα προγράμματα επιχειρείται να καλλιεργηθεί ένα κλίμα αποδοχής της λεγόμενης πράσινης ανάπτυξης, συσκοτίζοντας πως το πραγματικό πρόσωπό της είναι το πανάκριβο ρεύμα από ΑΠΕ, τα λεηλατημένα βουνά και δάση, η καταστροφή της μικροϊδιοκτησίας και οι επιδοτήσεις δεκάδων δισεκατομμυρίων ευρώ προς τους ομίλους της Ενέργειας.

Η πολιτική «επιδοτήσεων» ενεργειακής αναβάθμισης των κτιρίων και υποδομών, όπως τα «Εξοικονομώ», εντάσσεται στη γενική πολιτική της λεγόμενης πράσινης ανάπτυξης και βρίσκει, τελικά, τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα χαμένους. Το δίλημμα που τίθεται στους εργαζόμενους, στα λαϊκά νοικοκυριά, είναι να αποφασίσουν πώς θα πληρώσουν. Είτε θα δαπανήσουν δυσθεώρητα ποσά για την ενεργειακή αναβάθμιση, ένα μικρό κομμάτι της οποίας, για επικοινωνιακούς λόγους, θα καταβάλλεται μέσα από τέτοιες επιδοτήσεις είτε θα καταβάλλουν τεράστια ποσά για να καλύπτουν το τεχνητά διογκωμένο ενεργειακό κόστος, λόγω των πανάκριβων ΑΠΕ.

Αποδεικνύεται για μια ακόμα φορά πως ο πραγματικός αντίπαλος είναι η ίδια η πολιτική της λεγόμενης πράσινης ενέργειας και της απελευθέρωσης της ενέργειας που οδηγεί σε εκτόξευση του ενεργειακού κόστους, σε διόγκωση της ενεργειακής φτώχειας των λαϊκών νοικοκυριών, σε βίαιη απαξίωση της λαϊκής μικροϊδιοκτησίας που δεν διορθώνεται, όσο και αν επιχειρείται με τέτοια προγράμματα.

Ως Πανεπιστημονική απευθυνόμαστε στο κίνημα των μισθωτών και αυταπασχολούμενων μηχανικών και τους καλούμε να αγωνιστούμε από κοινού με το λαό δικεικτώντας αντί της σταθερής στήριξης των επιχειρηματικών ομίλων μέσω των προγραμμάτων ενεργειακής αναβάθμισης να διεκδικήσουμε:

- Την πλήρη κάλυψη των ενεργειακών αναγκών με κατάργηση της φορολογίας στα καύσιμα για τα λαϊκά νοικοκυριά, προβλέποντας επαρκείς επιδοτήσεις για όλα τα λαϊκά νοικοκυριά, μεταθέτοντας το κόστος στους ομίλους ΑΠΕ και στους πετρελαϊκούς ομίλους;
- Να αποτραπεί η απαξίωση της μικροϊδιοκτησίας των λαϊκών στρωμάτων μέσα από τα υποχρεωτικά ενεργειακά και άλλα πιστοποιητικά, που στόχο έχουν να δημιουργηθεί επενδυτικό πεδίο για τους μεγάλους ομίλους;
- Την ανάγκη ολοκληρωμένης κάλυψης των σύγχρονων συνδυασμένων λαϊκών αναγκών στέγασης, διασφαλίζοντας ποιοτική, ασφαλή, σύγχρονη και φθηνή και ευρύχωρη στέγη για όλους.